

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obdo/6/2025
Identifikačné číslo spisu:	3117219476
Dátum vydania rozhodnutia:	26.03.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:3117219476.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v spore žalobkyne SVK M-boat, s. r. o., so sídlom Výsokoškolákov 6, 010 08 Žilina, IČO: 46 816 186, zastúpenej advokátom Mgr. Michalom Urbanom, so sídlom Šafárikova 12, 911 08 Trenčín, proti žalovanej INDUPOL International Ilava, s.r.o., so sídlom Za kanálom 968, 019 01 Ilava, IČO: 36 321 257, zastúpenej HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Žižkova 7803/9, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 36 856 584 a substitučne Mgr. et Mgr. Jozefom Krkošekom, so sídlom Pečnianska 1, 851 01 Bratislava - mestská časť Petržalka, o zaplatenie 6 333 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 42Cob/30/2023-380 zo 4. júna 2024, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalovaná má proti žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 37Cb/251/2017-266 z 30. decembra 2021 zamietol žalobu a žalovanej priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala proti žalovanej nároku na náhradu škody predstavujúcej náklady, ktoré jej vznikli v súvislosti s prepravou vadných lodí č. 100 a č. 210, ktoré mali byť reklamované a následne opravované u žalovanej. Vo vzťahu k lodi č. 100 žalobkyňa vyčíslila výšku nákladov na sumu 1 066,67 eura, pričom tieto jej vznikli, respektíve ich musela vynaložiť dňa 24. júna 2013, kedy sa najneskôr dozvedela o škode, ktorá jej mala vzniknúť porušením povinnosti zo strany žalovanej. Keďže žalovaná uplatnila v konaní námietku premlčania, súd prvej inštancie musel na ňu prihliadnuť a nárok žalobkyne v tejto časti zamietnuť, pretože žalobkyňa podala žalobu na súde dňa 30. októbra 2017, t. j. po uplynutí 4-ročnej premlčacej doby. Vo vzťahu k lodi č. 210 si žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu škody v sume 5 098,59 eura,

predstavujúcej celkové náklady spojené s opravou a prepravou lode z Nórska do miesta sídla žalovanej. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobkyňa ako objednávateľka a žalovaná ako zhotoviteľka uzavreli dňa 25. októbra 2012 zmluvu o dielo, pričom podľa článku II tejto zmluvy sa žalovaná zaviazala vyrobiť laminátové časti lode VEST 580 F, t. j. trup vrátane zlepených rebier, palubu a malé diely, loď zlepiť a opracovať, a to na základe objednávok vystavených žalobkyňou, vždy na sériu šiestich lodí s uvedenými výrobnými číslami dodanými žalobkyňou, dohodnutou cenou a termínom dokončenia. Strany sporu následne dňa 20. decembra 2012 uzavreli ďalšiu zmluvu o dielo.

2. Pri posudzovaní nároku na náhradu škody vo vzťahu k lodi č. 210 súd prvej inštancie mal preukázané, že právny vzťah medzi zmluvnými stranami je vzťahom obchodnoprávnym, keďže zmluvy o dielo boli uzavreté podľa § 536 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OBZ“). Nárok žalobkyne na náhradu škody preto posudzoval podľa § 373 a nasl. OBZ. Poukázal na to, že podľa zmluvy o dielo z 20. decembra 2012 mala byť špecifikácia diela súčasťou prílohy č. 1, ktorá mala tvoriť jej neoddeliteľnú súčasť, avšak táto príloha nebola súdu v priebehu celého konania predložená. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná vykonala dielo pre žalobkyňu bez potrebnej technickej dokumentácie stanovujúcej podrobnú špecifikáciu diela. Súd prvej inštancie konštatoval, že v zmysle § 420 ods. 2 OBZ žalovaná mala pre žalobkyňu vyrábať lode v akosti vyhotovení, na ktoré sa takéto dielo spravidla používa, keďže dielo bolo v zmluve charakterizované len všeobecne a neurčito. Z vykonaného dokazovania, vrátane svedeckých výpovedí, mal súd prvej inštancie ďalej preukázané, že len jedna loď (č. 210) bola vrátená z Nórska a u žalovanej podrobená deštruktívnej skúške. Zo žiadnej svedeckej výpovede však súd nemal jednoznačne preukázané, že žalovaná pri zhotovení lode č. 210 porušila svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy o dielo. Pokiaľ žalobkyňa v konaní tvrdila, že žalovaná uznala reklamáciu, súd prvej inštancie uviedol, že v tomto smere sa prikláňa k vyjadreniu žalovanej, ktorá vzhľadom na dlhodobu trvajúcu spoluprácu medzi stranami sporu vykonala na lodi č. 210 deštruktívnu skúšku za účelom zistenia príčiny vydávania zvukov lode na vode, ktorá však nepreukázala, že loď č. 210 vykazovala nejaké vady. V tomto prípade preto nemožno hovoriť o oprave diela, keďže nebola zistená žiadna vada lode č. 210, ktorá by následne bola odstránená. Po vyrobení novej paluby a jej zlepení s trupom bola loď č. 210 odovzdaná žalobkyňi a vyvezená do Nórska, kde žiadne vady nevykazovala.

3. K návrhu žalobkyne na vykonanie znaleckého dokazovania na základe ňou predložených fotografií súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa na tomto návrhu netrvala. Na poslednom pojednávaní uviedla, že lode č. 210 sa týkajú len fotografie č. 6 až č. 8 a ostatné sú len ilustračné. Z výpovedí svedkov súd prvej inštancie nemal jednoznačne preukázané, že fotografia č. 6. sa vzťahovala na loď č. 210, keďže svedkovia Ing. N., U. a X. nevedeli uviesť, čo je na predmetnej fotografii. Aj v prípade pripustenia možnosti, že fotografia č. 6 sa týka lode č. 210, súd z nej nemal preukázanú žalobkyňou namietanú vadu lode. Na fotografii č. 7 je zobrazené odtrhnutie paluby od trupu, ktorých spojenie nebolo v konaní namietané. Na fotografii č. 8 je zobrazená paluba s lepidlom. S ohľadom na uvedené skutočnosti by súd ani nemohol nariadiť znalecké dokazovanie, keďže ani jedna zo žalobkyňou predložených fotografií nezobrazuje údajnú vadu na lodi č. 210, ktorou malo byť nesprávne prilaminovanie rebier o trup lode. Vzhľadom na to, že žalobkyňa v konaní nepreukázala porušenie povinnosti zo strany žalovanej pri zhotovení lode č. 210, pričom súd nemohol konštatovať ani splnenie predpokladov pre vyvodenie zodpovednosti za škodu na základe porušenia všeobecnej prevenčnej povinnosti (táto nebola žalobkyňou výslovne ani uplatnená), rozhodol tak, že nárok žalobkyne na náhradu škody týkajúcej sa lode č. 210 považoval čo do základu a výšky za nedôvodný, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“) v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá mala v spore plný úspech, priznal proti žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. O odvolaní žalobkyne a jeho doplnení, podanými proti rozsudku súdu prvej inštancie z 30. decembra 2021 v spojení s opravným uznesením z 25. júla 2022, rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 42Cob/30/2023-380 zo 4. júna 2024 tak, že výrokom I. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením a výrokom II. žalovanej priznal proti žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Odvolací súd podrobil vecnému prieskumu rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa náhrady škody, ktorá mala žalobkyni vzniknúť v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti žalovanej dodať žalobkyni loď č. 210 bez vád. Odvolací súd poukázal na to, že v civilnom sporovom konaní sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť ich dôkazmi. Súd prvej inštancie vyvodil skutkové zistenia z nesporných tvrdení strán sporu a z vykonaného dokazovania žalobkyňou predloženými fotografiami a výsluchmi navrhnutých svedkov. Úvahy súdu prvej inštancie pri hodnotení dôkazov sú súladné s obsahom vykonaných dôkazov a netrpia žiadnou chybou logického uvažovania. Argumentácia žalobkyne v odvolaní (že žalovaná uznala svoj záväzok z titulu zodpovednosti za vady diela, pretože loď č. 210 opravila, vynaložila náklady na opravu a v čase odstraňovania vád svoju zodpovednosť nenamietala a nepreukázala, že by za vady nezodpovedala) bola založená len na tvrdeniach žalobkyne, ktoré v konaní na súde prvej inštancie neboli preukázané. V spore nebolo preukázané, že loď č. 210 (ďalej aj „loď“) mala žalobkyňou tvrdené vady, za ktoré mala zodpovedať žalovaná a nebolo preukázané ani to, že žalovaná uznala reklamáciu lode za opodstatnenú. Tieto tvrdenia žalovaná poprela, pričom uviedla, že loď bola vyrobená bez potrebnej technickej dokumentácie podľa pokynov žalobkyne, na nesprávnosť ktorých žalobkyňa upozornila. Žalovaná loď násilne otvorila za účelom zisťovania možnej príčiny zvukov, ktoré mala vykazovať pri plavbe na vode, len na základe dobrých vzťahov so žalobkyňou.

6. Odvolací súd ďalej uviedol, že svedeckými výpoveďami bolo preukázané len to, že oprava lode spočívala v deštrukcii paluby, vyrobení novej paluby a spojení novej paluby s trupom lode. Dôkazné bremeno v civilnom sporovom konaní spočívalo na žalobkyni, ktorá bola povinná preukázať svoje skutkové tvrdenie o tom, že žalovaná porušila povinnosť zo zmluvy o dielo tým, že loď mala tvrdenú vadu zlepených rebier o trup lode. Odvolacia námietka žalobkyne, že žalovaná nepreukázala, že by za vadu nezodpovedala, preto nebola dôvodná. Odvolací súd ďalej konštatoval, že žalobkyňa si pre prípad uplatňovania nároku na náhradu škody, vzniknutej v príčinnej súvislosti s vadným plnením žalovanej, nezabezpečila dôkazy, ktorými by bolo možné preukázať jej tvrdenia, respektíve takéto dôkazy v prvoinštančnom konaní súdu nepredložila. Súd prvej inštancie zistený skutkový stav správne právne posúdil, keď konštatoval, že žalobkyňa nepreukázala splnenie základného predpokladu zodpovednosti žalovanej za škodu podľa § 373 OBZ a ani splnenie predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu podľa § 415 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OZ“), v dôsledku čoho zamietol žalobu pre neunesenie dôkazného bremena žalobkyne.

7. Žalobkyňa v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď vychádzal z nesprávnej zmluvy o dielo. K tomu odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie v odseku 20 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia konštatoval, že z vykonaného dokazovania mal nesporné a preukázané, že strany sporu uzavreli zmluvu o dielo z 25. októbra 2012, pričom v zmysle bodu II tejto zmluvy sa žalovaná zaviazala vyrobiť laminátové časti lode VEST 580 F, t. j. trup vrátane zlepených rebier, palubu a malé diely, loď zlepiť a opracovať lamináty, a to na základe objednávok vystavených žalobkyňou na sériu šiestich lodí. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie vyhodnotil žalobkyňou predložený dôkaz - zmluvu o dielo z 25. októbra 2012 s predmetom výroby laminátovej lode, respektíve jej laminátových častí tak, ako si to strany v zmluve dohodli. Žalobkyňa priložila k žalobe aj zmluvu o dielo z 20. decembra 2012, vo vzťahu ku ktorej súd prvej inštancie konštatoval, že táto zmluva bola predložená bez prílohy, na ktorú zmluva odkazuje. Z argumentácie súdu prvej inštancie je nepochybné, že z tohto dôkazu súd nezistil špecifikáciu diela, ktorým bola forma paluby VEST 580 F. Skutkový záver o tom, že žalovaná dielo vykonávala bez technickej dokumentácie žalobkyňa v odvolaní nenamietala, pretože namietala len to, že táto dokumentácia nebola potrebná. Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že námietka nesprávnych skutkových zistení vo väzbe na posudzovanie nesprávnej zmluvy o dielo nebola dôvodná.

8. Žalobkyňa v odvolaní namietala aj nesprávnosť tvrdenia, že medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná vykonávala dielo bez potrebnej technickej dokumentácie. Poukázala na to, že žalovaná nepotrebovala technickú dokumentáciu, pretože mala formy, ktoré jej dala žalobkyňa a v rámci technologického postupu ohľadne množstva laminátu a iných materiálov mala inštrukcie od žalobkyne.

Žalobkyňa tvrdila, že žalovaná porušila povinnosť zhotoviť plavbyschopnú loď. Uvedenou odvolacou námietkou však žalobkyňa (podľa názoru odvolacieho súdu) nespochybnila vecnú správnosť rozhodnutia, keďže zhodne so súdom prvej inštancie konštatovala, že žalovaná mala povinnosť vyrobiť loď, ktorá bude plavbyschopnou.

9. Žalobkyňa v odvolaní ďalej namietala, že súd prvej inštancie nesprávne konštatoval, že loď bola podrobená deštrukčnej skúške, čo malo podľa nej spôsobiť nesprávne zistenie skutkového stavu a zmätočnosť rozhodnutia. Podľa názoru odvolacieho súdu označenie otvorenia paluby jej zničením deštrukčnou skúškou v odôvodnení rozhodnutia nespôsobilo zmätočnosť, ani nezrozumiteľnosť napadnutého rozhodnutia a taktiež takéto označenie nespôsobilo ani to, že by súd prvej inštancie vychádzal z nesprávne zisteného skutkového stavu. Súd prvej inštancie totiž v odseku 31 odôvodnenia rozhodnutia jasne uviedol, čo treba rozumieť pod deštrukčnou skúškou v predmetnom konaní, keď uviedol, že pri deštrukčnej skúške došlo k porušeniu paluby a následnému dorobeniu novej paluby. To, že žalovaná po prevzatí lode od žalobkyne túto otvorila zničením (deštrukciou) pôvodnej paluby, vyrobila novú palubu a loď znovu dokončila, nebolo medzi stranami sporné. Potom označenie tejto činnosti zo strany žalovanej deštrukčnou skúškou nemohlo spôsobiť nesprávnosť zistenia skutkového stavu a ani zmätočnosť rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť jeho odôvodnenia. Odvolací súd preto túto námietku žalobkyne vyhodnotil ako nedôvodnú.

10. K odvolacej námietke žalobkyne, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s výpoveďami svedkov, ktorí vypovedali v prospech žalobkyne (svedkovia N., N., U.), odvolací súd uviedol, že hodnotenie dôkazov vykonáva súd tak, že tieto hodnotí postupom podľa § 191 CSP, pričom dôkazy nehodnotí len jednotlivo, ale aj v ich vzájomnej súvislosti. Odvolacia námietka žalobkyne, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s tým, čo svedčí v prospech žalobkyne, neobstojí, pretože nemá oporu v obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktoré v odseku 30 obsahuje hodnotenie svedeckých výpovedí v ich vzájomnej súvislosti, výsledkom čoho bolo, že z vykonaného dokazovania nebolo jednoznačne preukázané, že žalovaná pri zhotovení lode č. 210 porušila svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy o dielo. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že výpoveď pána N. o tom, že po otvorení lode bolo možné rebrá nadvihnúť a tieto sa fyzicky odlepili od lode, že boli vyrobené nové rebrá a na loď sa namontovala nová paluba, vyhodnotil ako rozpornú s ďalšími tromi výpoveďami svedkov. V časti výpovede, v ktorej svedok vypovedal, že lepidlo na fotografii č. 8 v prípade správneho prilepenia by malo byť rovnako rozstrapkané ako na fotografii č. 7, súd prvej inštancie uviedol, že z výpovedí ostatných svedkov mal preukázané, že rebrá sa o trup laminujú a paluba sa o trup lepí, preto uvedené spoje ani nemôžu vyzerat' rovnako. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie je tak zrejmé, že súd uviedol hodnotenie žalobkyňou namietaných svedeckých výpovedí, a to v ich vzájomnej súvislosti, pričom je z neho zrejmé úvaha, ktorou sa súd riadil.

11. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namietala nesprávne skutkové zistenie, že z predloženej fotodokumentácie nie je možné určiť, že sa jedná o loď č. 210, odvolací súd uviedol, že táto námietka nemá oporu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa až na poslednom pojednávaní uviedla, že lode č. 210 sa týkajú len fotografie č. 6 až č. 8 a ostatné sú len ilustračné. Zo svedeckých výpovedí svedkov však súd nemal jednoznačne preukázané, že fotografia č. 6 sa vzťahuje na loď č. 210, keďže ani svedkovia Ing. N., U. a X. nevedeli uviesť, čo je na predmetnej fotografii. Aj v prípade pripustenia možnosti, že sa fotografia č. 6 týka lode č. 210, súd prvej inštancie z nej nemal preukázanú žalobkyňou namietanú vadu lode. Skutočnosť, že loď č. 210 bola dovezená do prevádzky žalovanej, v ktorej žalovaná loď otvorila tak, že poškodila palubu a následne vyrobila novú palubu a predmetné poškodenie opravila jej spojením s trupom, nebola medzi stranami sporná. Žalobkyňou namietaná výpoveď, resp. citované odpovede pána N. na otázky, ktoré mu boli položené pri výsluchu na pojednávaní, nič nemení na tom, že na fotografii č. 6 neidentifikoval loď č. 210. Pokiaľ žalobkyňa namietala nelogickosť vo výpovedi svedka N., ani tomu nemohol odvolací súd prisvedčiť, pretože ak svedok (ktorý si nepamätal, či bol prítomný pri otvorení lode, pričom vedel, že nové rebrá neboli vyrobené, všetko zostalo, ako bolo) vyvodil zo skutočností, že loď nemala vadu, ako pravdepodobné to, že rebrá boli dobre prilepené, nie je v takej úvahe žiadna chyba logického uvažovania.

12. Žalobkyňa v odvolaní zopakovala tvrdenie prednesené na súde prvej inštancie, že podľa jej názoru svedkovia vedeli, o aké fotografie sa jedná, keďže im boli predložené právnym zástupcom žalovanej pred ich výpoveďami, a preto ich považuje za ovplyvnených. Ďalej tvrdila, že svedok U. bol v podriadenom vzťahu k žalovanej, a preto vypovedal účelovo, keďže nebolo v jeho záujme uznať zodpovednosť za vadu. Žalobkyňa však k týmto námietkam neuviedla, čo konkrétne vyčíta napadnutému rozhodnutiu. Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania tak, ako boli obsahovo vymedzené odvolateľkou vo včas podanom odvolaní. Nemá žiadne oprávnenie tieto dôvody za odvolateľku dopĺňať, konkretizovať, či vyvodzovať, čo asi mienila napadnutému rozhodnutiu uvedenými tvrdeniami vytknúť. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je zrejmé ani to, aký vplyv mala mať na svedkov znalosť fotografií, ktoré mali byť podľa tvrdení žalobkyne fotografiami lode č. 210. Žalobkyňa navrhla vykonať dokazovanie výsluchom svedkov na preukázanie jej skutkového tvrdenia, že loď č. 210 mala nesprávne prilaminované rebrá o trup lode z dôvodu nečistenia a nedôsledného obrúsenia laminátových plôch na rebrá a na preukázanie tvrdenia, že žalovaná túto vadu odstránila. Teda, navrhla vypočuť svedkov, ktorí mali mať vlastnými vnemami nadobudnuté poznatky o lodi č. 210 v čase jej otvorenia žalovanou a o tom, či a aké opravy boli vykonané na lodi po odstránení pôvodnej paluby. K takto formulovaným odvolacím námietkam odvolací súd uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie svoje stanovisko k námietkam hodnovernosti svedkov v odôvodnení rozhodnutia uviedol, pričom na spochybnenie hodnovernosti výpovede svedka nestačí tvrdenie o jej účelovosti s poukazom na vzťah podriadenosti k žalovanej. Žalobkyňa v prvoinštančnom konaní a ani v odvolaní neuviedla žiadne ďalšie skutočnosti, z ktorých by bolo možné dospieť k záveru o chýbajúcej hodnovernosti výpovede svedka U.. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že technická dokumentácia nebola potrebná a že bolo preukázané (s poukazom na výpoveď pána N.), že strany mali obvyklú obchodnú zvyklosť, že sa vo veciach týkajúcich sa výroby lodí dohadovali ústne, nič to nemení na skutkovom zistení súdu prvej inštancie, že medzi stranami nebolo sporné, že uzavreli písomnú zmluvu o dielo z 25. decembra 2012 (správne malo byť uvedené z 25. októbra 2012 - poznámka dovolacieho súdu), pričom v bode II tejto zmluvy sa žalovaná zaviazala vyrobiť laminátové časti lode VEST 580 F. Rovnako to nič nemení ani na skutkovom zistení, že žalovaná od žalobkyne nemala žiadnu technickú dokumentáciu a že (ako uviedla žalobkyňa v odvolaní) žalovaná mala povinnosť vyrobiť dielo v súlade s tým, na čo sa dané dielo obvykle používa, teda plavbyschopnú loď. Rovnako uvedené skutočnosti právne posúdil súd prvej inštancie, a to že žalovaná v zmysle § 420 ods. 2 OBZ bola povinná dodať žalobkyňi loď v akosti a vyhotovení, ktoré sa hodia na účel, na ktorý sa loď spravidla používa.

13. Odvolací súd ďalej poukázal na to, že žalobkyňa v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie odmietol vykonať dokazovanie fotodokumentáciou, ktorú žalobkyňa predkladala na pojednávaní dňa 8. septembra 2021. Žalobkyňa pritom neuviedla, či a kedy podala procesný návrh na vykonanie dokazovania fotodokumentáciou a ani túto bližšie neidentifikovala. Odvolací súd poukázal na to, že v zmysle § 185 ods. 1 CSP je to súd, ktorý rozhodne o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Nevyhnutným predpokladom pre vykonanie dokazovania v civilnom sporovom konaní je preto návrh strany na vykonanie dokazovania. Zo zvukovej nahrávky z pojednávania konaného dňa 8. septembra 2021 odvolací súd zistil, že žalobkyňa pri výsluchu svedka predkladala svedkovi fotografiu, ktorou súdu nenavrhl vykonať dokazovanie. Súd žalobkyňu upozornil na to, že ide o fotografiu, ktorá nebola doložená do spisu na dokazovanie a žalobkyňu vyzval, že ak má ďalšie fotografie, aby ich predložila súdu, poučiac ju o zásade sudcovskej koncentrácie konania. K fotografii, ktorú žalobkyňa predložila svedkovi, súd prvej inštancie uviedol, že ju neodmietol ako dôkaz. S poukazom na uvedené potom nemohla obstať odvolacia námietka žalobkyne o odmietnutí vykonania ňou navrhnutého dokazovania a ani namietané neodôvodnenie nevykonania navrhnutého dokazovania v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Žalobkyňa v odvolaní navrhla, aby odvolací súd doplnil dokazovanie vzhľadom na chyby v konaní na súde prvej inštancie, a to dôkazmi pripojenými k odvolaniu, konkrétne mailovou komunikáciou pána N. a nórskeho odberateľa na preukázanie, že pán N. vedel, o čo pri vade lode vo veci ide, ďalej doplnenie dokazovania fotodokumentáciou vád lode, zaslanou nórskeho odberateľom a tiež mailovou komunikáciou pánov N. a M. na preukázanie, že pán N. vedel, o čo vo veci ide. K tomu odvolací súd uviedol, že podľa jeho názoru súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, pričom odvolací súd nezistil splnenie procesných podmienok, za ktorých môže doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie (§ 384 CSP). Žalobkyňa v odvolaní

ani netvrdila, že ide o dôkazy, ktoré navrhla vykonať v konaní na súde prvej inštancie (§ 384 ods. 2 CSP) a tiež neuviedla, aké chyby v konaní na súde prvej inštancie by sa mali navrhnutým dokazovaním preukazovať, preto nebol dôvod na vykonanie doplňujúceho dokazovania ani podľa § 384 ods. 3 CSP.

14. Žalobkyňa v odvolaní tiež namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne pre nezlučiteľnosť jeho výrokovej časti s odôvodnením a že súd prvej inštancie sa nijako nevysporiadal s podstatnými vyjadreniami žalobkyne prednesenými v spore. Tieto námietky žalobkyňa bližšie nekonkretizovala, teda ich obsahovo nevymedzila. Podľa názoru odvolacieho súdu z podaného odvolania nie je možné zistiť dôvod, pre ktorý by výrok napadnutého rozhodnutia mal byť nezlučiteľný s jeho odôvodnením. Naopak, napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je riadne, výstižne a zrozumiteľne odôvodnené. Žalobkyňa neuviedla, s ktorým podstatným vyjadrením žalobkyne sa súd prvej inštancie nevysporiadal. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie (podľa názoru odvolacieho súdu) vyplýva, že tento dal odpovede na všetky argumenty žalobkyne, ktoré boli podstatné v predmetnom spore. Napokon žalobkyňa v odvolaní namietala aj to, že súd prvej inštancie rozhodnutie nedostatočne a zmätočne odôvodnil, keď vychádzal z nesprávnej zmluvy o dielo, zo skutočností, ktoré nenastali (deštrukčná skúška), nevysporiadal sa s výpoveďami svedkov v prospech žalovanej a neuviedol, prečo nevykonal navrhnuté dôkazy a odkázal tiež na prílohu nesprávnej zmluvy o dielo. K tomu odvolací súd uviedol, že tak, ako vyplýva z predchádzajúcich odsekov jeho rozhodnutia vo vzťahu k uplatneným odvolacím námietkam, rozhodnutie súdu prvej inštancie netrpí žiadnou z vád vytýkaných žalobkyňou. Naopak, odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má všetky náležitosti odôvodnenia v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie uviedol, ktoré skutočnosti tvrdené žalobkyňou boli preukázané, ktoré skutočnosti sa vykonaným dokazovaním nepodarilo preukázať, z ktorých dôkazov vykonaných v súdnom konaní vychádzal, ako ich vyhodnotil a tiež ako vec právne posúdil. Z odôvodnenia vyplýva, že súd prvej inštancie dal uspokojivú odpoveď na relevantné argumenty žalobkyne. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne, keďže nezistil žiadnu nesprávnosť tohto rozhodnutia. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalovanej priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

15. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP z dôvodu, že bolo porušené jej právo na spravodlivý proces porušením kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavného procesnoprávneho rámca. Obidva sudy nižšej inštancie porušili procesné práva dovolateľky, pretože ignorovali skutkový stav preukázaný dokazovaním, a to že loď č. 210 mala vady, ktoré mohli byť spôsobené len konaním žalovanej. Takisto sudy rozporne tvrdili, že žalovaná bola povinná zhotoviť plavbyschopnú loď, ktorou však loď č. 210 istotne nebola. Porušili tiež právo dovolateľky na riadne odôvodnenie rozhodnutia, keďže rozhodnutia nie sú jasné a ani predvídateľné, čím sudy porušili zákaz svojvoľného postupu.

16. Podľa názoru dovolateľky odvolací súd pri svojom rozhodovaní nijakým spôsobom nezohľadnil skutkový priebeh, čím porušil právo dovolateľky na spravodlivý proces, najmä tým, že ignoroval skutkový stav preukázaný výpoveďami svedkov v prospech žalobkyne a tiež ignoroval rozpory vo vyjadreniach svedkov v neprospech žalovanej. V tejto súvislosti dovolateľka poukázala a odcitovala odsek 83 odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, namietajúc myšlienkový postup odvolacieho súdu pri rozhodnutí, ktorý nepovažovala za logický, keďže žalobkyňa preukázala, že loď mala vadu, ktorá mohla vzniknúť len pri jej výrobe a nikto iný ako žalovaná ju nemohol spôsobiť, čo preukazuje mail E. N. z 10. mája 2016, čím došlo k porušeniu práva na predvídateľnosť súdneho rozhodnutia. Ďalej dovolateľka namietala odsek 86 odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, poukazujúc na to, že je rozdiel medzi technickou dokumentáciou (ktorá nebola prílohou zmluvy, keďže nebola potrebná) a potrebou technickej dokumentácie, pričom nesprávnosť záveru z jasne preukázaného skutkového stavu spôsobuje vadu konania, a to porušenie zákazu svojvoľného postupu súdu pri rozhodovaní o veci. Ďalej dovolateľka namietala odsek 89 odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, keď tam podaný výklad považovala za nelogický s poukázaním na výsluch pána N., ktorý podľa výpovede nič nevedel o oprave a vadách napriek tomu, že komunikoval s nórskej odberateľom, pričom u lode č. 210 sa jednalo o vážnu vadu a je málo pravdepodobné, aby ako vedúci pracovník pri zákazníkovi, pre ktorého vyrobili

desiatky lodí, nevedel o danom probléme. Dovolateľka tiež namietala odsek 90 odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, keďže podľa jej názoru je úplne bežné predloženie fotografického dôkazného materiálu svedkom na pojednávaní, pričom inštruovanie svedka pred pojednávaním je zmarením akejkolvek spontánnosti jeho výpovede, a teda porušením práva na rovnosť strán v konaní. Napokon dovolateľka namietala aj odsek 92 odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu tvrdiac, že z argumentácie odvolacieho súdu je zmätená, pretože odvolací súd na jednom mieste uvádza, že dôkaz nie je možné vykonať a následne, že jeho vykonanie nie je odmietnuté, čo predstavuje vadu konania - nerovnaký prístup odvolacieho súdu k obojstrannému sporu, kedy všetky vyjadrenia žalovanej boli akceptované a prevzaté, avšak každá námietka a návrh žalobkyne boli vyhodnotené ako nedostatočné.

17. Dovolateľka poukázala na to, že odvolací súd ignoroval dôkazy, týkajúce sa úmyslu zmluvných strán vyrábať lode podľa foriem a bez potreby technickej dokumentácie (napriek tomu, že tak bolo zhotovených niekoľko desiatok lodí) a tiež fakt, že z výpovedí svedkov a strán sporu (ako konštatovali rozhodnutia obidvoch súdov nižšej inštancie) bolo preukázané, že k vade na lodi č. 210 došlo a bola opravená žalovanou. Keďže žalovaná bola zhotoviteľkou lode, nevie si predstaviť, ako inak mohla žalobkyňa uniesť dôkazné bremeno. Z jej pohľadu rozhodnutie odvolacieho súdu nie je predvídateľné a nie je riadne odôvodnené, čím došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces, pričom súd interpretoval konanie strán sporu bez relevantného skúmania či dokazovania, čím sa dopustil svojvôle.

18. Dovolateľka na stranách 5 a 6 dovolania namietala pochybenie súdu prvej inštancie (body 1 až 6), ktorý si neurobil predstavu o časovom slede riešeného problému, keď fotografie č. 1 až č. 5 boli uvedené ako príklad, ako sa to malo robiť, fotografia č. 6 bola dôkazová z mailu od nórskeho partnera, kde reklamovali vadu lode č. 210 a fotografie č. 7 a č. 8 boli žalobkyňou urobené po otvorení lode v závode žalovanej. Fotografia č. 6 ukazuje, ako zle bolo urobené prilepenie rebier ku dnu lode. Pásky sklenenej tkaniny neboli dostatočne nasýtené živicom a privalcované (pritlačené) ku spojovaným dielom (je vidieť spojenie rebra a lepiaceho pásu, ktorý netvorí s dielom rebra kompaktný celok a spoj je uhladený) a pás je dokonca „odškorený“. Ďalej tam vidno biele miesta - vzduchové bubliny, čo je tiež znakom, že diely nie sú spojené = zlepené. Žalobkyňa už na pojednávaní vo februári 2020 vysvetlila, o aké fotografie sa jedná, čo vyplýva aj zo zápisnice. K svedkom žalovanej E. N., L. U. a U. X. dovolateľka uviedla, že títo svorne tvrdili, že nevedia, čo je na fotografii č. 6, pritom svedok E. N. videl mail, ktorý žalobkyňa dostala od nórskeho partnera aj s fotografiami z vnútra reklamovanej lode č. 210, pretože mu ho E. M. poslal po tom, ako ho dostal od Nórov. E. M. ako riaditeľ mail musel ukázať aj prevádzkárovi L. U., prípadne U. X., ktorí mali výrobu lodí vo svojej náplni (jeden ako vedúci prevádzkar a druhý ako kvalifikár). Svedok E. N. tvrdil, že nevidel mail od Nórov a fotografie, ktoré v ňom poslali. Pritom žalobkyňa s ním prejednávala reklamáciu od nórskeho partnera a ukázala mu predmetný mail. Teraz to popiera, avšak žalobkyňa má od neho mail písaný v nemčine jej nórskeho partnerovi, kde píše, že tento mail videl a bol s ním oboznámený (je súčasťou spisu). Na fotografiách č. 4 a č. 5 vidno zlepenie lode, ide o ukážku toho, že na každej lodi sa vždy do trupu vlepili rebrá a potom sa zlepiť dohromady paluba s trupom a spodkom. Právny zástupca žalovanej si vymyslel termín „deštrukčná skúška“ a z nepochopiteľných príčin ho prevzal aj súd, hoci dovolateľka vysvetlila, že to nie je správny termín, keďže sa nejedná o žiadnu skúšku, ale o normálne otvorenie lode za cenu zničenia nejakej časti, pretože ináč sa to nedalo urobiť. Do zlepenia lode sa už nedalo vidieť, avšak súd prevzal názor právneho zástupcu žalovanej, že si žalobkyňa mala loď skontrolovať. Pri zliepaní väčšiny lodí žalobkyňa nebola prítomná, pretože žalovaná to robila priebežne ako jej časovo vychádzala výroba, a nie vždy k tomu prizvala žalobkyňu. Tvrdenie právneho zástupcu žalovanej, že žalobkyňa si mala ustrážiť kvalitu, preto neobstojať. V zápisnici sa omylom zmenil pri výpovedi svedka U. N. výraz „lepiaca pasta“ na nesprávny výraz „lepiaca páska“, a tým sa zo svedka žalobkyne (ktorý má viac ako 25-ročnú prax pri oprave laminátových lodí a výrobkov z laminátu) stal nehodnoverný svedok.

19. Odvolaciemu súdu dovolateľka vytýkala, že ani on nerozpoznal rozdiely v dôkazovom materiáli a stotožnil sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Vady rozhodnutia odvolacieho súdu videla v tom, že v zmysle ňou uvedených námietok proti jeho postupu došlo k porušeniu práva na rovnosť strán, kedy boli všetky žalobkyňou dokázané skutočnosti interpretované ako neunesenie dôkazného bremena a skutočnosti a tvrdenia žalobkyne, pri ktorých súdy uznali ich správnosť, boli interpretované ako

nevýznamné pre rozhodnutie sporu. V závere dovolania dovolateľka uviedla, že podľa jej názoru bola preukázaná zodpovednosť žalovanej za škodu spôsobenú dovolateľke, pričom v danom prípade už nie je možné predložiť iné dôkazy ako tie, ktoré už predložila v konaní. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „NS SR“) rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne aby zrušil tak rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvej inštancie.

20. K dovolaniu žalobkyne zaslala žalovaná písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že sa stotožňuje s rozhodnutiami súdov oboch inštancií, ktoré vo veci úplne a riadne zistili skutkový stav, resp. na základe vykonaných dôkazov dospeli k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdili. Podmienky dovolania nie sú splnené, pretože v konaní nedošlo k vade v zmysle § 420 písm. f) CSP, keďže v konaní neboli porušené práva žalobkyne na spravodlivý proces, alebo vo vzťahu k predloženiu dôkazov. Podstatná časť dovolania a dovolacích námietok spočíva v tvrdeniach žalobkyne o nesprávnych skutkových zisteniach, kedy žalobkyňa v zásade polemizuje so skutkovými zisteniami súdov, ktoré opätovne napáda. S poukazom na uvedené je dovolanie neprípustné, keďže nie je prostriedkom na revíziu skutkových zistení a hodnotenia vykonaného dokazovania. Odvolací súd už v napadnutom rozhodnutí vysvetlil, že súd je oprávnený odmietnuť vykonanie dôkazu, ktorý žalobkyňa nepredložila, hoci bola na to opätovne aj zo strany súdu viackrát vyzývaná. S týmto nepochybne súvisí aj oprávnenie súdu aplikovať sudcovskú koncentráciu konania a povinnosť aplikovať koncentráciu zákonnú.

21. Tvrdenia žalobkyne v dovolaní o tom, ako malo dôjsť k preukázaniu väd na lodi č. 210 sú aj naďalej len jej tvrdeniami, ktoré sa jej v konaní nepodarilo preukázať. V dovolaní žalobkyňa potvrdila, že loď bola vyhotovená bez technickej dokumentácie a podľa jej pokynov. Práve táto skutočnosť (že loď bola vyrábaná podľa pokynov žalobkyne a za pomoci ňou dodanej formy) spôsobila, že ak by aj loď mala akúkoľvek vadu (ktorej existenciu však žalobkyňa nepreukázala), tak za túto vadu by zodpovednosť niesla samotná žalobkyňa. Z komunikácie ohľadom zmeny postupu výroby lodí v priebehu konania vyplynulo, že žalovaná opakovane upozorňovala žalobkyňu na nevhodnosť pokynov a potrebu doplnenia potrebnej dokumentácie. Uviedla, že odmieta snahu žalobkyne o manipuláciu názoru súdu tým, že si vyberá časti rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré sú vytrhnuté z kontextu tak, ako sa jej to hodí.

22. K nerovnosti, či akejkoľvek zaujatosti súdov v konaní, žalovaná poukázala na kritické vyjadrenie sa súdu k výpovedi pána N. (v neprospech žalovanej), ktorou sa súd zaoberal a spravodlivo ju posúdil a vyhodnotil. V danom prípade ide zo strany žalobkyne len o snahu manipulovať konanie v jej prospech, keď účelovo skresľuje skutočnosti preukázané v konaní, spája nesúvisiace úryvky z vyjadrenia súdu a strán sporu, a to všetko tak, aby to „sedelo“ s cieľom, ktorý sleduje (dosiahnuť úspech v spore).

23. Žalovaná ďalej uviedla, že nesúhlasí so zavádzajúcim záverom v dovolaní, že súdy potvrdili existenciu vady lode č. 210, pretože z odôvodnenia rozhodnutia súdov nižšej inštancie takýto záver nevyplýva. Nesprávne je aj tvrdenie dovolateľky, že odvolací súd ignoroval dôkazy predložené v konaní. Podľa jej názoru odvolací súd žiadne dôkazy neignoroval a pokiaľ na nejaké neprihliadol, tak len na tie, ktoré žalobkyňa nepredložila. Zhodou okolností to potom mali byť práve tie dôkazy, ktoré by preukázali existenciu vady a následne vyvodenie zodpovednosti za jej vznik voči žalovanej. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na zodpovednosť žalobkyne ako objednávateľky za správnosť pokynov pri výrobe, ako aj na chýbajúcu dokumentáciu, ktorá by dôkazné bremeno preniesla na žalovanú. Nemožno bez ďalšieho prevziať záver (ako zhodne uviedli súdy oboch inštancií), že ak deštrukčnou skúškou otvoríme loď, nezistíme vadu, resp. sa nevykoná ďalšia úprava lode, ale vyrobí sa len nová paluba, ktorá bola v dôsledku skúšky poškodená, pričom predmetná loď je vrátená bez akejkoľvek ďalšej výhrady žalobkyňi, že táto by mala mať žalobkyňou tvrdenú vadu. Z fotografií predložených žalobkyňou a nachádzajúcich sa v spise nie je jasné, na ktorej z tam uvedených fotografií je skutočne loď č. 210, teda nie iná loď. Dovolaním sa žalobkyňa snaží o účelový výklad, hoci mala dostatočný čas a priestor na riadne preukázanie svojich tvrdení predložením relevantných dôkazov, ktoré nepredložila a svojimi podaniami zapríčiňovala výlučne prietahy v konaní. S poukazom na vyššie uvedené žalovaná navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalobkyne zamietol a priznal jej nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100

%.

24. Po uplynutí dovolacej lehoty bolo súdu prvej inštancie doručené podanie žalobkyne (z 28. októbra 2024), označené ako „Doplnenie dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 42Cob/30/2023-380 zo dňa 4. júna 2024“, ktorým žalobkyňa doplnila podané dovolanie o „skutkový opis situácie“ tak, ako ho vidí ona a popis fotografií (č. 1 až č. 8) nachádzajúcich sa v spise.

25. K doplneniu dovolania zaslala žalovaná vyjadrenie, v ktorom uviedla, že žalobkyňa fotografie k doplneniu dovolania nepripojila, a preto sa nevie vyjadriť ku konkrétnemu popisu jednotlivých fotografií, keďže ani z informácie, že ide o fotografie v spise, nie je možné určiť, o ktoré konkrétne fotografie sa jedná. Doplnenie dovolania považuje za zmätočnú snahu o manipuláciu názoru dovolacieho súdu s cieľom skresľovať skutočnosti preukázané v konaní vo svoj prospech, bez relevantných dôkazov.

26. Na doplnenie dovolania dovolací súd pri rozhodovaní neprihliadal, keďže bolo podané po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). Rovnako potom neprihliadal ani na vyjadrenie žalovanej k doplneniu dovolania.

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpenej v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania § 443 CSP a contrario) skúmal najskôr to, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

28. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

29. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným, sekundárnym záverom, týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Na to, aby dovolací súd mohol pristúpiť k vecnému prejednaniu dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania, vyplývajúce z § 420, resp. § 421 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v § 431, resp. § 432 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí výlučne do právomoci dovolacieho súdu.

30. Podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

31. V posudzovanom prípade dovolateľka vyvodzovala prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, v rámci ktorého dovolacieho dôvodu vytýkala odvolaciemu súdu nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, jeho nepreskúmateľnosť, svojvôľu pri rozhodovaní, porušenie kogentných procesných ustanovení v prístupe k obom stranám sporu, a to najmä vo väzbe na vyjadrenia a dôkazy predložené stranami sporu, ako aj nepredvídateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

32. V prvom rade dovolací súd poukazuje na to, že pokiaľ ide o rozsah dovolania, je predmetom dovolacieho prieskumu rozhodnutie odvolacieho súdu len v časti týkajúcej sa náhrady škody v sume 5 098,59 eura s príslušenstvom, a to vo vzťahu k lodi č. 210.

33. Relevantnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces sa rozumie nesprávny (vadný, zmätočný) procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení

kogentných procesných ustanovení, ktorý sa vymyká zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktorý tak zároveň znamená porušenie Ústavou Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústava SR“) zaručených procesných práv, spojených so súdnou ochranou práva. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania len v tom prípade, ak miera porušenia procesných práv strany v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu dosiahla značnú, resp. výraznú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces.

34. Obsahom práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy SR) je umožniť každému, bez akejkoľvek diskriminácie, reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, hodnotením dôkazov a ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (IV. ÚS 22/04, I. ÚS 50/04).

35. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

36. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľka nesúhlasí so skutkovými závermi a právnym posúdením veci zo strany súdov oboch nižších inštancií, ako aj s hodnotením dôkazov na súde prvej inštancie, pričom zo strany súdov malo dôjsť aj k porušeniu práva žalobkyne na rovnosť strán a k porušeniu práva na predvídateľnosť súdneho rozhodnutia. Podľa názoru dovolacieho súdu dovolateľka svoje dovolanie koncipovala ako „ďalšie odvolanie“, keď opätovne vznášala tie isté námietky ako v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, resp. v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa však odvolací súd riadne vysporiadal v odôvodnení svojho pomerne obsiahleho rozhodnutia. Dovolací súd upriamuje pozornosť na to, že dovolateľkou namietaná nesprávnosť skutkových zistení súdov oboch nižších inštancií nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považovaná za vadu konania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP, pretože ak aj k takejto vade v súdnom konaní dôjde, nie je ňou znemožnená realizácia procesných oprávnení strany. Dovolací súd poukazuje na ustanovenie § 442 CSP, podľa ktorého je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd, z čoho vyplýva, že skutkový stav veci zistený odvolacím súdom nepodlieha prieskumu v dovolacom konaní. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení súdov nižšej inštancie už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy (na rozdiel od súdov prvej a druhej inštancie), keďže v dovolacom konaní je dokazovanie vylúčené. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a odvolacej inštancie a ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

37. Dovolací súd poukazuje na to, že strany sporu majú právo v civilnom sporovom konaní označiť alebo predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, avšak súd rozhoduje o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 CSP). Civilný sporový poriadok upravuje zásadu voľného hodnotenia dôkazov v § 191 ods. 1, v zmysle ktorej súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. V civilnom sporovom konaní je súd povinný zvážiť, ktoré dôkazy je potrebné vykonať, pričom dôvodnosť návrhov strán sporu na doplnenie dokazovania posudzuje so zreteľom na to, či a v akom rozsahu je potrebné doplniť doterajší stav dokazovania. Nevykonanie dôkazu navrhnutého stranou sporu, resp. vykonanie iného dôkazu na zistenie skutkového stavu veci nemožno považovať za postup, ktorým by súd strane sporu odňal možnosť konať pred súdom (R 6/2000). Platí to aj o takom dôkaze, ktorý strana zo svojho subjektívneho pohľadu považuje za dôležitý. Ak teda v priebehu civilného sporového konania súd nevykoná všetky navrhnuté dôkazy na zistenie skutkového stavu, nezakladá to vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP, pretože to nemožno považovať za

znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré strana mohla uplatniť, avšak v dôsledku procesného postupu súdu z nich bola vylúčená (R 37/1993, R 125/1999, 1Cdo/41/2017, 3Cdo/26/2017, 3Obdo/46/2019).

38. Dovolateľka v dovolaní poukazovala na to, že odvolací súd ignoroval dôkazy, týkajúce sa úmyslu zmluvných strán vyrábať lode podľa foriem a bez potreby technickej dokumentácie a ignoroval tiež fakt, že z výpovedí svedkov a strán sporu bolo preukázané, že k vade na lodi č. 210 došlo, táto bola opravená žalovanou a v konaní bola preukázaná zodpovednosť žalovanej za škodu spôsobenú žalobkyňu, a teda žalobkyňa uniesla v spore dôkazné bremeno. Hodnotenie výpovede Ing. N. odvolacím súdom považovala za nelogické, keďže tento komunikoval s nórsnym odberateľom, videl mail, ktorý žalobkyňa dostala od nórskeho odberateľa a napriek tomu z jeho výpovede vyplynulo, že o vadách nič nevedel, hoci išlo o vedúceho pracovníka. Naopak, pri výpovedi svedka U. N. bol v zápisnici mylne zaznamenaný výraz „lepiaca páska“ namiesto výrazu „lepiaca pasta“, čím sa z tohto svedka stal nehodnoverný svedok žalobkyne. Súd si tiež osvojili termín „deštrukčná skúška“, ktorý použili aj v odôvodnení svojich rozhodnutí, hoci sa nejednalo o žiadnu skúšku, ale o „normálne otvorenie lode za cenu zničenia jej častí“. K uvedenému dovolací súd uvádza, že tieto dovolacie námietky žalobkyne nie sú opodstatnené, k čomu sa vyjadril už odvolací súd v odsekoch 81, 83, 84, 87, 88, 89, 91, 92 a 93 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, z ktorých vyplýva, že žalobkyňa na základe vykonaného dokazovania nepreukázala, že loď č. 210 mala ňou tvrdenú vadu, za ktorú by zodpovedala žalovaná a tiež že žalovaná loď otvorila za účelom zistenia možnej príčiny vydávania zvukov lode na vode, pričom oprava lode spočívala v deštrukcii paluby, vyrobení novej paluby a spojení novej paluby s trupom lode. Odvolací súd sa v odseku 87 odôvodnenia rozhodnutia vyjadril aj k námietke týkajúcej sa „deštrukčnej skúšky“, keď uviedol, že označenie otvorenia paluby jej zničením „deštrukčnou skúškou“ v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie nespôsobilo zmätočnosť, nezrozumiteľnosť rozhodnutia a ani nesprávne zistenie skutkového stavu veci, pretože súd prvej inštancie v odseku 31 odôvodnenia rozhodnutia jasne uviedol, čo treba rozumieť pod „deštrukčnou skúškou“ v predmetnom konaní. Označenie činnosti žalovanej pojmom „deštrukčná skúška“ nespôsobilo nesprávnosť zistenia skutkového stavu a ani žalobkyňou tvrdenú zmätočnosť rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť odôvodnenia.

39. Dovolací súd poukazuje na to, že súdy oboch nižších inštancií správne poukázali na to, že v sporovom konaní je to žalobca (ako dominus litis), na ktorom spočíva dôkazné bremeno preukázať nárok uplatnený v konaní. Je pravda, že zmluva o dielo môže byť uzavretá aj v ústnej forme, avšak v posudzovanom prípade boli obe zmluvy o dielo uzavreté v písomnej forme, preto bolo potrebné vychádzať z obsahu práv a povinností zmluvných strán tak, ako boli tieto dohodnuté v písomných zmluvách. Je tiež potrebné poukázať na to, že v prípade ústnej dohody strán je spravidla sťažená dôkazná situácia pre stranu, ktorá sa domáha svojho nároku na súde v prípade, ak druhá zmluvná strana popiera ňou tvrdené skutočnosti. Tieto potom v spore musí žalobkyňa jednoznačne preukázať, aby bola so svojou žalobou úspešná. Tvrdenie dovolateľky, že Ing. N. musel vedieť, o akú vadu lode č. 210 ide, keďže videl mailovú komunikáciu od nórskeho odberateľa, nepreukazuje tvrdenie žalobkyne o preukázaní vady lode č. 210, za ktorú by bola zodpovedná žalovaná z titulu jej zodpovednosti za vady, keďže Ing. N. (bývalý konateľ žalovanej) ani nevedel uviesť, či bol prítomný pri násilnom otvorení lode žalovanou po jej vrátení z Nórska. Námietkami žalobkyne, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s výpoveďami svedkov a nevykonával dôkazy fotografiami č. 1 až č. 8 sa odvolací súd zaoberal v odôvodnení svojho rozhodnutia, a to najmä v odsekoch 88, 89, 90, 92 a 93 (na ktoré dovolací súd odkazuje a argumentáciu v nich obsiahnutú nebude opakovat'), pričom odvolací súd poukázal na to, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v odseku 30 obsahuje hodnotenie svedeckých výpovedí v ich vzájomnej súvislosti, výsledkom ktorého bolo, že vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne preukázané, že žalovaná pri zhotovení lode č. 210 porušila svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy o dielo. Poukázal tiež na rozpornosť výpovede pána N. s ďalšími tromi výpoveďami Ing. N., U. a X.. Vo vzťahu k fotografiam č. 1 až č. 8 odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 8. septembra 2021 (čo zistil zo zvukovej nahrávky z tohto pojednávania) vyzval žalobkyňu na predloženie dôkazov - fotodokumentácie, pričom ju poučil o zásade sudcovskej koncentrácie konania, avšak žalobkyňa v zmysle § 185 ods. 1 CSP neuplatnila žiadny návrh na vykonanie, resp. doplnenie dokazovania v konaní na súde prvej inštancie. Pokiaľ žalobkyňa v dovolaní navrhla, aby odvolací súd doplnil dokazovanie fotografiami a

mailovou komunikáciou, odvolací súd k tomu uviedol, že pre doplnenie dokazovania na odvolacom súde nezistil splnenie zákonných podmienok v zmysle § 366 CSP. Žalobkyňa v odvolaní ani netvrdila, že by sa jednalo o dôkazy, ktoré by navrhla vykonať v konaní na súde prvej inštancie (§ 384 ods. 2 CSP) a tiež neuviedla, aké vady, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, by mali byť nimi preukázané, resp. že ich bez svojej viny nemohla uplatniť už v konaní na súde prvej inštancie. Odvolací súd preto žalobkyňou navrhnuté dôkazy, ktoré pripojila k doplneniu odvolania, považoval za neprípustné novoty (§ 366 CSP a contrario), pretože tieto mohli byť zo strany žalobkyne navrhnuté, resp. uplatnené už v konaní na súde prvej inštancie. Podľa názoru dovolacieho súdu nevykonanie dôkazov, ktoré navrhla žalobkyňa v odvolaní bolo odvolacím súdom dostatočne odôvodnené, pričom z tohto odôvodnenia je zrejmé, že odvolací súd odmietol doplniť dokazovanie žalobkyňou navrhnutými listinnými dôkazmi nielen z dôvodu uplatnenia zákonnej koncentrácie konania, ale aj preto, že z nich nevyplývali konkrétne skutočnosti relevantné pre skutkový stav, ktorý bol súdom prvej inštancie zistený správne. Len pre doplnenie dovolací súd uvádza, že aj zo zápisnice o pojednávaní na súde prvej inštancie dňa 1. decembra 2021 (posledné pojednávanie vo veci) vyplýva, že zo strany žalobkyne, resp. jej právneho zástupcu po prednesení záverečnej reči (pred vyhlásením dokazovania za skončené) nebol uplatnený žiadny procesný návrh na doplnenie dokazovania.

40. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že procesný postup odvolacieho súdu, ale aj súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu ich rozhodnutí, prebiehal v zmysle právnej úpravy Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa mala možnosť zúčastniť sa na úkonoch súdu prvej inštancie a proti jeho rozhodnutiu podať odvolanie, čo aj urobila. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 CSP, pričom sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými zisteniami a právnym posúdením veci zo strany súdu prvej inštancie, ktorý žalobu žalobkyne zamietol pre neunesenie dôkazného bremena v spore. Podľa názoru dovolacieho súdu, odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, opierajúce sa v podstatnej časti o odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, zodpovedá zákonným požiadavkám, kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (§ 393 ods. 1, 2 CSP). Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom popísal priebeh konania, vyjadrenia strán sporu, výsledky vykonaného dokazovania, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na posudzovaný prípad, a z ktorých vyvodil svoj právny záver a zrozumiteľne vysvetlil, z akého dôvodu (rovnako ako súd prvej inštancie) dospel k záveru, že žalobkyňa v spore neunesla dôkazné bremeno, keď nepreukázala oprávnenosť uplatneného nároku na náhradu škody. Odvolací súd zároveň k odvolacím námietkam žalobkyne uviedol svoju argumentáciu v súlade so skutkovým a právnym stavom zisteným súdom prvej inštancie a vyplývajúcim z obsahu spisu. Výhodnotenie vykonaných dôkazov zo strany súdov oboch inštancií bolo vykonané v súlade s § 191 CSP a princípom voľného hodnotenia dôkazov, upraveným v článku 15 CSP. Súd oboch inštancií v odôvodnení svojich rozhodnutí správne uviedli, že to bola práve žalobkyňa, ktorá bola povinná preukázať dôvodnosť ňou uplatnenej žalovanej pohľadávky s príslušenstvom, ktorá sa podanou žalobou ako dominus litis domáhala jej zaplatenia proti žalovanej. Sporové konanie je konaním kontradiktórnym, čo znamená, že tá strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje právne následky, musí tvrdiť skutočnosť a k tvrdenej skutočnosti predložiť alebo označiť relevantné dôkazné prostriedky, inak nemôže byť v spore úspešná. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že žalobkyňou uplatnený nárok na zaplatenie sumy 5 098,59 eura s príslušenstvom (ktorý sa týka lode č. 210), nebol žalobkyňou právne relevantným spôsobom preukázaný. Za tejto procesnej situácie je preto správny záver odvolacieho súdu, že žalobkyňa ohľadne ňou uplatnenej pohľadávky neunesla dôkazné bremeno, v dôsledku čoho jej žaloba bola súdom prvej inštancie (dôvodne) zamietnutá.

41. Podľa názoru dovolacieho súdu, skutkové a právne závery odvolacieho súdu sú v dovolaní napadnutom rozhodnutí zdôvodnené vyčerpávajúcim spôsobom, zrozumiteľne a presvedčivo. Odvolací súd logicky a dostatočným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré bolo potrebné potvrdiť rozhodnutie súdu prvej inštancie (ktorým bola žaloba zamietnutá) ako vecne správne. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu nie je možné považovať za svojvoľné, resp. arbitrárne, nakoľko odvolací súd sa v ňom zaoberal všetkými relevantnými odvolacími námietkami a argumentami žalobkyne (ktoré opätovne uviedla aj v dovolaní) a jeho závery sú logické, argumentačne konzistentné a právne odôvodnené. V posudzovanom prípade preto nejde o situáciu, kedy by zistenie skutkového stavu súdmi nižšej inštancie

bolo prima facie natoľko chybné, že by k nemu súdy pri rešpektovaní zásad hodnotenia dôkazov, nemohli nikdy dospieť a ktorý by výnimočne zakladal porušenie práva strany sporu na spravodlivý proces (I. ÚS 6/2018). Dovolací súd preto nesúhlasí s námietkami dovolateľky, že vyhodnotením dôkazov v spore bolo porušené právo žalobkyne na rovnosť v konaní a právo na predvídateľnosť súdneho rozhodnutia, keď vykonané dôkazy boli súdmi vyhodnotené v neprospech žalobkyne so záverom, že žalobkyňa v spore neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala dôvodnosť ňou uplatneného nároku na náhradu škody.

42. Tak, ako je vyššie konštatované, aby došlo k porušeniu práva strany sporu na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP, musí ísť o prípad, že v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu došlo k porušeniu procesných práv strany, pričom miera porušenia týchto procesných práv nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. V posudzovanom prípade dovolací súd nezistil žiadnu vadu zmätočnosti, resp. taký procesný postup súdov nižšej inštancie, ktorý by bol v rozpore s CSP a jeho následkom by bolo závažné porušenie procesného práva žalobkyne, ktoré by v dôsledku svojej intenzity a relevantnosti znamenalo porušenie jej práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného zákonného ustanovenia. S poukazom na uvedené nie je daná prípustnosť dovolania žalobkyne podľa § 420 písm. f) CSP. Dovolací súd preto rozhodol tak, že dovolanie žalobkyne odmietol (ako neprípustné) podľa § 447 písm. c) CSP.

43. V dovolacom konaní bola úspešnou stranou sporu žalovaná, preto jej proti žalobkyni vznikol nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 v spojení s § 453 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

44. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.